տուղ էր ոսկին, 800 քսակ (800 × 500 = 400.000 ղուրուշ) Երուսաղէմի տոկոսներով դիզաբարդուած պարտքերը վճարուեցան։[1]

Կոլոտ հասած էր իր ծրագրին գործադրութեան ծայրը այնպիսի ճշդութեամբ մը, որ հիացում կ'ազդէ։ Պարզ իրողութիւն մը չէր որ տեղի կ'ունենար երկու պատրիարքութեանց կեանքին վրայ։ Այս բոլոր յաջողութիւններուն գաղտնիքը երկու գործունեայ հոգիներու համաշունչ միացումն էր. իրարմով կը մնանէին, իրարմով կ'ապրէին։ Երբ Կոլոտ յաջողեցաւ Շղթայակիրը Երուսաղէմի պատրիարք կարգել տալ, սրտի անճառելի հրճուանքով մը արձանագրեց "եւ այժմ ահաւասիկ կամք ի պաշտօն ծառայութեան Տեառն զօրութեան Տանն Սրբոյ՝ կոչեալ ---- Դիմեանս հոգեւոր եւ մարմնաւոր եւ եղեալք ողորմելոյ արժանի՝ վասն փրկութեան Սրբոյ Աթոռոյն։"

Շղթայակիր գրեթէ չորս տարի մնաց Պոլիս Երուսաղէմի պարտքերու կարգադրութեան համար։ Կոլոտ յարգեց իր երաշխաւորութեան պայմանաժամը։ Երկու պատրիարքներ աշխատեցան ձեռք ձեռքի տալով։ Գործերը դիւրացած էին եւ Երուսաղէմ բոլորովին կերպարանափոխ եղած էր կարճ միջոցի մը մէջ։

---

1 "Եւ սրբազան վարդապետն Գրիգոր անդ իւրով երջանիկ քաջաբականութեամբն յորդորմամբ եւ քարոզիւ զայնպիսի լեռնացեալ գպարտսն, իբրեւ զձիւն ի գարնանային եղանակին հալեցուցեալ չքացոյց" (Գրիգոր Դպիր Յիշատակարան)։ — Ուրիշ Յիշատակարանի մը մէջ 500 քսակ կը նշանակուի. "որոյ վասն զինքն ի գերութիւն եւ յօժար կամաւ եւ շղթայագործ երկաթն ի պարանոցի էառ ներ թուականութեան Հայոց տումարիս ... ոչ սակս այլոյ իւիք այլ միայն առ ի պարտուցս կոչոյցն դիզիցմանց հինգհարիւրից քսանց թեթեւութեանց" եւն. (Ծաղկաքաղ Հարաւոտ Ձեռագիր Ազգ. Մատենադարանի. Յիշատակարան։)